

Sygn. akt VIII U 371/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Gliwicach

sprawy Z. Ż. (Ż.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. Ż. (Ż.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 stycznia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. Ż. prawo do emerytury począwszy od 24 stycznia 2014 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 371/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu Z. Ż. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z powodu nieudokumentowania na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 5 lat, 7 miesięcy i 28 dni.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania spornego świadczenia. Ubezpieczony wniósł o uznanie do okresu pracy w warunkach szczególnych, okresu zatrudnienia od 2 lipca 1979r. do 30 kwietnia 1993r., na stanowisku montera konstrukcji stalowych na wysokości oraz o przesłuchanie wskazanych świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu wyjaśnił, iż wydał nową decyzję z dnia 20 lutego 2014r., którą uchylił decyzję z 28 stycznia 2014r. w dalszym ciągu odmawiając ubezpieczonemu prawa do emerytury w warunkach szczególnych, z uwagi na udowodnienie jedynie 6 lat pracy w warunkach szczególnych, wobec wymaganych 15 lat. Nową decyzją do okresów pracy w warunkach szczególnych zaliczono ubezpieczonemu prace w Kopalni (...) w B.. Okresu pracy na

stanowisku monterów konstrukcji stalowych na wysokości, organ rentowy nie uznał, z powodu braku świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony Z. Ż. urodził się w dniu (...)

W dniu 10 stycznia 2014r. złożył wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Zaskarżoną decyzją z dnia 28 stycznia 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia. W decyzji z dnia 20 lutego 2014r. pomimo uznania kolejnego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych, podtrzymano stanowisko decyzji wcześniejszej, odmawiając ubezpieczonemu prawa do spornego świadczenia.

Do okresów składkowych i nieskładkowych organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu na dzień 1 stycznia 1999r. 26 lat, 1miesiąc i 7 dni.

Do pracy w szczególnych warunkach ZUS uwzględnił ubezpieczonemu okresy zatrudnienia:

- Od 4 maja 1993r. do 31 grudnia 1998r. w (...) S.A. w C. na stanowisku torowego;
- od 21 września 1973r. do 25 października 1973r. oraz od 4 listopada 1973r. do 31 stycznia 1976r. w B. Zjednoczeniu (...) w B. na stanowisku robotnik dołowy pod ziemią.

Organ rentowy do okresów pracy w warunkach szczególnych nie uznał okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 2 lipca 1979r. do 30 kwietnia 1993r. na stanowisku monterów rusztowań wiszących, z powodu braku świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Przedmiotem działalności ww. przedsiębiorstwa były prace budowlane, tynkarskie, elewacyjne wykonywane na terenie całego województwa (...): m.in. G., Z., B., także R., B., C..

Sąd ustalił, iż praca monterów rusztowań wiszących wykonywana w spornym okresie zatrudnienia przez ubezpieczonego polegała na montażu i demontażu na budynkach wielokondygnacyjnych (11, 14, 24 - piętrowych) rusztowań wiszących, tj. dźwignicy - kosza za pomocą wysięgników, belek wzmacniających, lin, które dostarczano na budowę samochodami ciężarowymi i rozładowywano za pomocą dźwigów, następnie wciągano na dach budynku, gdzie brygady pracownicze skręcały elementy stalowe dźwignicy. Praca wykonywana była w trudnych warunkach, na dużej wysokości, wymagała użycia siły (jeden wysięgnik ważył ok. 108 kg), gdyż elementy rusztowania skręcano ręcznie. Po skończonym montażu rusztowania wykonywano próbę jego pracy, by następnie inne brygady pracownicze mogły wykonać pracę tynkarską, elewacyjną.

Ubezpieczony wykonywał wyżej opisaną pracę codziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy, nierzadko po 10-12 godzin, przez cały rok. W początkowym okresie zatrudnienia wykonywał ww. pracę jako pracownik brygady J. S., a do 1985r. po uzyskaniu pozytywnych wyników badań wysokościowych i przeszkoleniu, został brygadziwą 5-osobowej grupy pracowników, wykonując prace fizyczną - monterów rusztowań wspólnie z pozostałymi członkami brygady, a nadto będąc odpowiedzialnym za organizację, kontrolę nadzór nad pracą pozostałych członków brygady, stan sprzętu czy prowadzenie robót zgodnie z zasadami i przepisami bhp. W skład brygady zaliczało się 2 ślusarzy, 2 monterów rusztowań i elektryk.

Brak świadectwa pracy w warunkach szczególnych wynikał z braku wiedzy i rozeznania ubezpieczonego co do konieczności legitymowania się takim świadectwem, a także z powodu zaniedbań samego przedsiębiorstwa, które uległo likwidacji po roku 1993.

Sąd ustalił, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia oraz na dzień wejścia w życie ustawy emerytalno-rentowej posiadał ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych dołączonych do akt (koperta - pismo przewodnie k.11) zeznań świadków A. M. i J. S. (nagranie rozprawy z dnia 18 czerwca 2014r., k.15-18a.s.)

oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 7 grudnia 2012r. min. 14.03 i n. k.11). Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego oraz zeznaniom świadków. Zeznania te były spójne i szczegółowe, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały. Świadkowie w okresie spornym pracowali wraz z ubezpieczonym bądź bezpośrednio w brygadzie bądź na budowie, gdzie ubezpieczony wykonywał montaż rusztowań, stąd posiadali wiedzę i rozeznanie co do charakteru i sposobu wykonywania pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem OFE oraz na dzień 1 stycznia 1999r. posiada 26 letni staż pracy.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy zaliczył jedynie 6 lat takiej pracy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że ubezpieczony posiada wymagany 15 letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 2 lipca 1979r. do 30 kwietnia 1993r. na stanowisku monter rusztowań wiszących, wymienioną w stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) wykazie A, w dział V, pod poz. 5, tj. prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości,

Niewątpliwie praca ubezpieczonego była wykonywana w warunkach szczególnych, tj. na dużej wysokości czy w ekspozycji na zmieniające się warunki pogodowe: śnieg, wiatr upał.

Bez znaczenia pozostaje, że świadectwo pracy nie zostało przez pracodawcę wystawione ubezpieczonemu. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając zatem na uwadze wszystkie powyższe rozważania, należało uznać, że Z. Ż. legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. 15- letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Wobec faktu, że ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki uprawniające go do wcześniejszej emerytury, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 24 stycznia 2014r. tj. od dnia ukończenia 60 roku życia.

SSO P.B.-P.

ZARZĄDZENIE

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek